

Motion till riksdagen 2012/13:U296

av **Emma Henriksson (KD)**

Det svenska utvecklingssamarbetet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det svenska utvecklingssamarbetet även i fortsättningen bör ha främjandet av de mänskliga fri- och rättigheterna som både utgångspunkt och mål.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ett fortsatt PAO-stöd samt utvecklingsinsatser avsedda att främja jämställdhet, religionsfrihet och skydd av MR-försvare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om biståndsinsatser riktade till barn och unga.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att även framöver stödja det civila samhällets utvecklingsfrämjande insatser.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fortsatta satsningar på företag- och entreprenörskapsdrivna utvecklingsinsatser.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att undersöka möjligheten att inrätta en resurspool bestående av tematiska och geografiska experter från både Sverige och mottagarländerna.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av satsningar på utvecklingsinsatser med högre risk.

Motivering

Utvecklingen i världen de senaste 30 åren har varit dramatisk men i många stycken positiv. Allt fler barn föds till drägliga förhållanden, allt fler barn får

Fel! Okänt namn på

gå i skola, fler och fler får tillgång till vaccin och hungern har minskat. FN:s millenniemål om halverad världsfattigdom till år 2015 har redan uppnåtts.

Det duger emellertid inte att enbart konstatera att det blivit bättre för människor i allmänhet. För varje mun som hungrar, för varje barn som förvägras skolgång, för varje kvinna utan jobb – blir chanserna till utveckling mindre.

Genom att förse människor med redskap att ta sig ur fattigdom ökar möjligheterna att skapa långsiktigt hållbar utveckling. Det svenska biståndet håller globalt en hög nivå, såväl i genomförande och effekt som i finansiella termer. Att nivån för det svenska biståndet även fortsättningsvis ska vara en procent av bruttonationalinkomsten (BNI), som år 2012 motsvarade 38,2 miljarder kronor, är en självklarhet.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Med ökad tillgång till och respekt för de mänskliga fri- och rättigheterna minskar människors ekonomiska fattigdom. Det omvända sambandet, att ekonomiskt välstånd skulle föda frihet och demokrati, är inte givet. Mot denna bakgrund bör det svenska utvecklingssamarbetet även fortsatt ha främjande av demokrati och de mänskliga fri- och rättigheterna som både utgångspunkt och mål.

Ett flerpartisystem och öppna, fria och demokratiska val allena garanterar inte att mänskliga fri- och rättigheter existerar. Parlament och politiska partier behöver stöd för demokratiutveckling, särskilt i länder på väg in i ett demokratiskt system. Betydelsen av att fortsatt värna det specialinriktade demokratibiståndet via så kallade partianknutna organisationer (PAO) är därför stor.

Vidare bör jämställdhetsfrämjande insatser fortsatt prioriteras. Ojämlighet mellan könen strider mot människovärdet och hindrar hållbar utveckling. När kvinnor exkluderas från eller är underrepresenterade inom skolsystemet eller på arbetsmarknaden minskar förutsättningarna för att skapa det ekonomiska välstånd som krävs för att skapa utveckling. Uppskattningar från USA:s motsvarighet till Sida, USAID, gör gällande att om tio procent fler flickor gick i skolan skulle världens samlade bruttonationalprodukt (BNP) öka med i genomsnitt tre procent.

I länder som genomgår eller genomgått krig och katastrofer är kvinnor särskilt utsatta. Sveriges handlingsplan gällande FN:s resolution 1325 om kvinnors roll i väpnade konflikter löper ut vid årsskiftet 2012–2013. Regeringen bör se över möjligheterna att aktualisera Sveriges åtaganden, så att kvinnor får ökat inflytande i fredsarbete och det planeringsarbete som görs efter ett fredsavtal.

Även religionsfrihetsfrämjande insatser bör fortsatt prioriteras. Uppskattningsvis 70 procent av världens befolkning lever i länder där medborgarnas rätt till religions- och övertygelsefrihet kraftigt eller mycket kraftigt begränsas. Regeringen bör också ge MR-försvare, som i många länder lever under hot till följd av sitt engagemang, sitt fortsatta stöd.

Barn och unga

Barns rättigheter är fortfarande en kontroversiell och nonchalerad fråga i många länder. Att länder ska införa lagar mot barnaga är en fråga som Sverige drivit länge och som bör prioriteras. Kristdemokraterna önskar att samtliga biståndsinsatser, riktade till barn och unga, ska grundas på FN:s barnkonvention.

För att barn och unga i fattiga länder ska kunna möta framtiden med tillförsikt, bör regeringen fortsätta att verka för att FN:s millenniemål om minskad barnadödlighet (liksom de relaterade målen om förbättrad mödrahälsa och minskad hiv/aids-spridning) och grundskoleutbildning uppnås.

Civilsamhället

Kristdemokraterna vill se ett fortsatt starkt, svenskt stöd till det civila samhällets arbete. Det civila samhällets aktörer är centrala i demokrati- och utvecklingsarbetet. Genom sin existens är de försvarare, bärare och förvaltare av demokratiska grundprinciper och mänskliga fri- och rättigheter. Genom sin lokala förankring och i sin roll som granskare av biståndet har civilsamhället goda möjligheter att bekämpa ett av de största hoten mot hållbar utveckling: korruption. Det är därför glädjande att regeringen nu ökar anslagen till det svenska civilsamhällets organisationer samt avsätter ytterligare medel för att förebygga och bekämpa korruption.

Den privata sektorn

Fortsatta satsningar på företag- och entreprenörskapsdrivna utvecklingsinsatser bör uppmuntras. Sida har sedan 2004 en policy för privatsektorsutveckling och regeringen har beslutat om en policy för tillväxt samt en strategi för forskning och innovation i biståndet. Det arbete som pågår, *Business for Development*, bör utvecklas och integreras i utvecklingssamarbetet med respektive land, och lyckade exempel på så kallade Public Private Partnerships (PPP) byggas vidare på. Det är också mycket välkommet att regeringen nu beslutat att avsätta ytterligare medel för nya, innovativa biståndsformer i vilka den privata sektorn kan ges en central roll.

Förutom att även framgent uppmuntra sådana initiativ bör regeringen fortsätta att ge sitt stöd till de initiativ som nu finns på EU-nivå om att företag ska rapportera vinster och skatter i de länder där de verkar. Beräkningar visar att för varje biståndskrona som går till utvecklingsländer, går cirka tio kronor i omvänd riktning.

Fel! Okänt namn på

Effektivt resursutnyttjande och ökat risktagande

Lyckat utvecklingssamarbete kräver långsiktigt planeringsutrymme. Långsiktiga resultat kan sällan mätas på mindre än fem år. Bedömningen av såväl behov som lösning måste ske så nära mottagarna för biståndet som möjligt. För att få en mer underbyggd analys av behov och metod för lyckat utvecklingssamarbete uppmuntrar Kristdemokraterna regeringen att se över möjligheterna att inrätta en resurspool med ämnesexperter från både Sverige och mottagarländerna. Denna pool kan bestå av yrkeskunniga och forskare, representanter från civilsamhället och den privata sektorn, för att bistå myndigheter, företag och civilsamhällets aktörer med råd, analys och operativ assistans i specifika utvecklingsinsatser.

För att nå verklig och betydelsefull förändring bör utvecklingsinsatser med högre risk uppmuntras. Regeringen bör därför undersöka möjligheten att framöver satsa på dylika insatser, där syftet är att påverka invanda, negativa mönster och nå långsiktig förändring i fattiga länder, och där effekten inte alltid låter sig mätas på kort sikt.

Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 5 oktober 2012

Emma Henriksson (KD)